

9.2.4.2 Προτεινόμενα μέτρα εντός του ΥΔ Θεσσαλίας για τη βιώσιμη κάλυψη του ελλείμματος υδατικών πόρων

Ακολουθώντας τη λογική της υιοθετηθείσας τόσο από το ΣΔΛΑΠ του 2014 όσο και από την 1^η Αναθεώρηση αυτού το 2017 (εν ισχύ ΣΔΛΑΠ) βαθμιδωτής πρότασης λήψης ομάδων μέτρων (1^η δέσμη μέτρων που αφορούν εξοικονόμηση και μείωση απωλειών, 2^η δέσμη μέτρων που αφορούν «δρομολογημένα» (ώριμα) έργα ταμίευσης και 3^η δέσμη μέτρων που αφορούν «πρόσθετα» έργα ταμίευσης και λοιπές δράσεις) διακρίνονται οι ομάδες προτεινόμενων μέτρων που περιγράφονται ακολούθως.

Η πρώτη δέσμη (ομάδα) μέτρων για την αντιμετώπιση του ελλείμματος με βιώσιμο τρόπο αφορά, όπως και στο ΣΔΛΑΠ του 2014 και στην 1^η Αναθεώρηση αυτού το 2017, τη μείωση κατανάλωσης αρδευτικού ύδατος μέσω μείωσης απωλειών και εξορθολογισμού μεθόδων άρδευσης με ποσότητα στόχο για άρδευση καλλιεργειών – τυπικό στρέμμα (κυβικά/στρέμμα/έτος): 450 από 503 (ποσοστό μείωσης στόχος 10,54%). Για την επίτευξη του στόχου προτείνεται η συνέχιση εφαρμογής των σχετικών βασικών και συμπληρωματικών μέτρων που είχαν προταθεί στο ΣΔΛΑΠ του 2014 και στην Αναθεώρηση αυτού και στα οποία κυρίως μετά το 2017 άρχισε να καταγράφεται πρόοδος στην εφαρμογή τους.

Η δεύτερη δέσμη μέτρων περιλαμβάνει νέα έργα ταμίευσης στη Θεσσαλία (ως επί το πλείστον ενταγμένα σε κάποιο χρηματοδοτικό πλαίσιο), τα οποία χαρακτηρίζονται και πάλι ως «ΔΡΟΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑ». Αυτά περιλαμβάνουν τα ήδη συμπεριληφθέντα στο ΣΔΛΑΠ του 2014 έργα ταμίευσης χειμερινών απορροών τοπικής σημασίας (Ναρθάκι, Κακλιτζόρεμα), τον ταμιευτήρα Αγιόκαμπου, το φράγμα Παλαιοδερλί στον Ενιπέα και τον ταμιευτήρα Πουρνάρι στα Αμπελάκια με συνολική διαθέσιμη ποσότητα 57,2 εκατομμύρια κυβικά ανά έτος. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η υλοποίηση των προαναφερθέντων θα επιφέρει τη μείωση των βιώσιμων από

υπόγεια κατά 20 εκατομμύρια κυβικά ανά έτος, το καθαρό όφελος των «δρομολογημένων» έργων της 1^{ης} Αναθεώρησης εκτιμάται σε 37,2 εκ. κ.μ. ανά έτος.

Η τρίτη δέσμη μέτρων περιλαμβάνει την υλοποίηση «ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ» νέων έργων ταμίευσης στη Θεσσαλία και ως τέτοια θεωρούνται τα φράγματα Πύλης, χαμηλό Μουζακίου, Καλούδα και Νεοχωρίτη, οι ταμιευτήρες Καλού Νερού - Αγίου Αντωνίου, Κοιλιάδας, Κρανώνα, Μπελμά και Κερασούλας Τρικάλων, το φράγμα στη θέση Δελέρια, το φράγμα Αγιονερίου Ελασσόνας και ο ρουφράκτης Τιτάνου με συνολική διαθέσιμη ποσότητα 145,2 εκατομμύρια κυβικά ανά έτος. Τα συγκεκριμένα έργα χαρακτηρίζονται σε γενικό επίπεδο ως λιγότερο ώριμα από αυτά των δρομολογημένων και σε κάθε περίπτωση δεν έχουν κατά την παρούσα φάση ενταχθεί σε κάποιο χρηματοδοτικό πλαίσιο. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο βαθμός ωριμότητάς τους ποικίλλει και αυτό αποτυπώνεται με σαφήνεια στα σχετικά κείμενα της υπό εξέλιξη 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η υλοποίηση των προαναφερθέντων θα επιφέρει τη μείωση των βιώσιμων από υπόγεια κατά 25 εκατομμύρια κυβικά ανά έτος, το καθαρό όφελος των «Πρόσθετων» έργων της 1^{ης} Αναθεώρησης εκτιμήθηκε σε 120,2 εκατομμύρια κυβικά ανά έτος.

Επιπρόσθετα παραμένει στην 2^η Αναθεώρηση εντασσόμενο στην τρίτη δέσμη μέτρων το μέτρο του τεχνητού εμπλουτισμού υπογείων, με εκτιμώμενη ποσότητα τα 10 εκατομμύρια κυβικά ανά έτος.

Τέλος στην τρίτη δέσμη μέτρων προτείνεται να παραμείνει το μέτρο που είχε εισαχθεί κατά την 1^η αναθεώρηση για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση έργων ταμίευσης τύπου λιμνοδεξαμενών σε παραποτάμιες περιοχές κυρίως στο πεδινό κομμάτι της λεκάνης του Πηνειού. Προτείνεται, όμως, ως πιο ρεαλιστική ποσότητα ταμίευσης αυτή των 20 εκ. κ.μ. αντί των 75 εκ. κ.μ. που είχαν προσδιορισθεί στην 1^η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ το 2017. Η επανεκτίμηση αυτή αφορά χρονικό ορίζοντα περισσότερων των 20 ετών και λαμβάνει υπόψη τα εξής:

- A) Απουσία προκαταρκτικών μελετών για τη διερεύνηση πιθανών θέσεων των ταμιευτήρων και δυναμικού ταμίευσης αυτών ανά θέση.
- B) Απουσία μελετών σκοπιμότητας και κόστους – οφέλους
- Γ) Το σύμπλεγμα των 18 αντίστοιχων μικρών ταμιευτήρων της Λάρισας με ικανότητα ωφέλιμης ταμίευσης 20 εκ. κ.μ. χρειάστηκε για την ολοκλήρωσή του περισσότερα από 20 χρόνια.
- Δ) Οι πιθανές θέσεις των παραποτάμιων ταμιευτήρων είναι εξαιρετικά πιθανό να καταλαμβάνουν υφιστάμενη ιδιωτική γη υψηλής παραγωγικότητας με εκτιμώμενο υψηλό κόστος απαλλοτρίωσης, το οποίο θα πρέπει να ληφθεί υπόψη στις μελέτες σκοπιμότητας και κόστους – οφέλους.

Με βάση τα παραπάνω ακόμα και η ωφέλιμη ταμίευση των 20 εκ. κ.μ. φαίνεται αισιόδοξη.

Στον πίνακα που ακολουθεί ποσοτικοποιούνται οι τρεις δέσμες μέτρων που περιγράφηκαν πιο πάνω για τη 2^η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ Θεσσαλίας και συγκρίνονται με τις αντίστοιχες ομάδες μέτρων της 1^{ης} Αναθεώρησης.

Πίνακας 9-10: **Δέσμες μέτρων για την αντιμετώπιση του ελλείμματος στο ΥΔ Θεσσαλίας (1^η και 2^η Αναθεώρηση ΣΔΛΑΠ)**

			1η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ	2η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ
Μονάδες μέτρησης	στρ.	m ³ /στρ.	m ³	m ³
ΑΡΧΙΚΟ ΠΟΣΟΤΙΚΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ			477.000.000	511.000.000
ΠΡΩΤΗ ΔΕΣΜΗ ΜΕΤΡΩΝ				
ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ 1 ^{ης} ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ	2.500.000	524		
ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ 2 ^{ης} ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ	2.830.000	503		
ΜΕΙΩΣΗ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ ΜΕ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ - ΜΕΙΩΣΗ ΑΠΩΛΕΙΩΝ		450	185.000.000	150.000.000
ΠΑΡΑΜΕΝΟΝ ΠΟΣΟΤΙΚΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ			292.000.000	361.000.000
ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΕΣΜΗ ΜΕΤΡΩΝ				
ΔΡΟΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑ ΕΡΓΑ			87.000.000	57.242.000
ΜΕΙΩΣΗ ΒΙΩΣΙΜΩΝ ΥΠΟΓΕΙΩΝ (μείωση τροφοδοσίας λόγω ταμείωσης)			20.000.000	20.000.000
<i>ΚΑΘΑΡΟ ΟΦΕΛΟΣ ΔΡΟΜΟΛΟΓΗΜΕΝΩΝ ΕΡΓΩΝ</i>			<i>67.000.000</i>	<i>37.242.000</i>
ΠΑΡΑΜΕΝΟΝ ΠΟΣΟΤΙΚΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ			225.000.000	323.758.000
ΤΡΙΤΗ ΔΕΣΜΗ ΜΕΤΡΩΝ				
ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΕΡΓΑ			170.000.000	145.220.000
ΜΕΙΩΣΗ ΒΙΩΣΙΜΩΝ ΥΠΟΓΕΙΩΝ (μείωση τροφοδοσίας λόγω ταμείωσης)			30.000.000	25.000.000
<i>ΚΑΘΑΡΟ ΟΦΕΛΟΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΕΡΓΩΝ</i>			<i>140.000.000</i>	<i>120.220.000</i>
ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ			10.000.000	10.000.000
ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΙ ΠΕΔΙΝΟΙ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΕΣ			75.000.000	20.000.000
ΤΕΛΙΚΟ ΠΑΡΑΜΕΝΟΝ ΠΟΣΟΤΙΚΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ			0	173.538.000

Από τα στοιχεία του πίνακα 6 προκύπτει ότι το εκτιμώμενο έλλειμμα υδατικών πόρων μετά τη λήψη αντίστοιχων ομάδων μέτρων που περιελάμβανε η 1^η Αναθεώρηση φτάνει στα 174 εκ. κ.μ. περίπου σε ετήσια βάση, με μόνη σημαντικής κλίμακας διαφοροποίηση σε σχέση με την 1^η Αναθεώρηση, τη μείωση των εκτιμώμενων ωφέλιμων ποσοτήτων ταμίευσης σε πιθανούς νέους μικρούς παραποτάμιους ταμιευτήρες κατά 55 εκ. κ.μ., ως αποτέλεσμα μιας πιο ασφαλούς και συντηρητικής εκτίμησης που λαμβάνει υπόψη την εμπειρία του παρελθόντος, την εφικτότητα, αλλά και τα χαρακτηριστικά των πιθανών περιοχών που θα χωροθετηθούν.

Από την ανάλυση που παρατέθηκε και την αξιολόγηση των ανωτέρω προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα:

1. Η διατήρηση των αρδευόμενων γεωργικών εκτάσεων στο Υδατικό Διαμέρισμα της Θεσσαλίας στα τρέχοντα επίπεδα (περίπου στα 2.800.000 στρέμματα επί συνόλου 4,5 εκ. στρεμμάτων γεωργικής έκτασης) οδηγεί σε σημαντικό έλλειμμα διαθέσιμων υδατικών πόρων στα επίπεδα των 175 εκ. κ.μ. ανά έτος. Υπό καθεστώς εφαρμογής πλήρους άρδευσης η στέρηση αυτής της ποσότητας ισοδυναμεί με την μετατροπή περίπου 400.000 στρεμμάτων από αρδευόμενα σε ξηρικά και αυτό σημαίνει απώλεια αγροτικού εισοδήματος της τάξεως του 2-3% του πρωτογενούς τομέα στη Θεσσαλία και 0,4% του εισοδήματος του πρωτογενούς τομέα στη χώρα.
2. Η διερεύνηση και ανάλυση που έλαβε χώρα στο πλαίσιο τόσο της 1^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ όσο και της παρούσας μελέτης δεν αφήνει περιθώρια για σημαντικές περαιτέρω δυνατότητες αύξησης της διαθεσιμότητας υδατικών πόρων μέσω νέων έργων ταμίευσης που δεν έχουν μέχρι σήμερα αναφερθεί εντός της Θεσσαλίας.
3. Αντίστοιχα η διερεύνηση και ανάλυση που έλαβε χώρα στο πλαίσιο τόσο της 1^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ όσο και της παρούσας μελέτης δεν αφήνει περιθώρια για σημαντικές περαιτέρω δυνατότητες μείωσης της μέσης ανάγκης άρδευσης κάτω από τα 450 κυβικά ανά στρέμμα, ακόμη και αν περιορισθούν στο ελάχιστο οι απώλειες στη μεταφορά αρδευτικού νερού και υιοθετηθούν στη μεγαλύτερη δυνατή έκταση (επιτρεπόντων των τύπων των καλλιεργειών) μέθοδοι άρδευσης.
4. Η εμπειρία του παρελθόντος δείχνει ότι κατά την ωρίμανση μεγάλων έργων ταμίευσης, όπως μερικά από τα οποία συμπεριλαμβάνονται στα Πρόσθετα έργα της τρίτης δέσμης μέτρων, η ωφέλιμη χωρητικότητά τους μειώνεται, ενώ άλλα πολλές φορές εγκαταλείπονται για λόγους τεχνικών προβλημάτων που δεν είναι δυνατό να ξεπεραστούν. Επομένως μελλοντικά και μέσα από την πρόοδο των μελετών έργων ταμίευσης εκτιμάται ότι είναι περισσότερο πιθανό να αυξηθεί το προσδιορισθέν στον πιο πάνω πίνακα ετήσιο έλλειμμα παρά να μειωθεί.
5. Η μελλοντική συχνότητα εμφάνισης φαινομένων- περιόδων εκτεταμένης ξηρασίας-λειψυδρίας είναι περισσότερο πιθανό να αυξηθεί παρά να μειωθεί σε ένα περιβάλλον που διαμορφώνουν οι συνθήκες μιας ταχέως εξελισσόμενης κλιματικής αλλαγής. Στο πλαίσιο αυτό η διασφάλιση πρόσθετων διαθέσιμων πόρων είτε με την αντιστροφή της μακροχρόνιας υπερεκμετάλλευσης των υπόγειων υδροφοριών και τη βελτίωση της ποσοτικής κατάστασης των ΥΥΣ είτε σε ταμιευτήρες και λιμνοδεξαμενές που θα συλλέγουν χειμερινές επιφανειακές απορροές αποτελεί μέτρο σημαντικής πρόσθετης αξίας για την κοινωνία και την οικονομία, ειδικά όταν δεν έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Θα πρέπει να τονιστεί ότι η σταδιακή αποκατάσταση της εύρυθμης και ορθολογικής λειτουργίας των υπογείων υδροφορέων, που βρίσκονται σήμερα σε καθεστώς υπερεκμετάλλευσης, μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο μέλλον για την κάλυψη των βασικών αναγκών σε περιόδους παρατεταμένης ξηρασίας όπως έγινε και κατά το παρελθόν (1989-1991).
6. Μετά από δύο διαχειριστικές περιόδους εφαρμογής των ΣΔΛΑΠ και πλησιάζοντας στο τέλος των 18 ετών εφαρμογής της Οδηγίας Πλαίσιο για τα νερά που αντιπροσωπεύουν οι τρεις εξαετείς κύκλοι, είναι εξαιρετικά πιθανό, αλλά πιθανώς και εύλογο, να τεθεί προς συζήτηση η εφαρμογή υψηλών περιβαλλοντικών απαιτήσεων σε ό,τι αφορά την απόληψη επιφανειακών νερών κατά τη θερινή

περίοδο και την άντληση υπογείων νερών σε ετήσια βάση. Αν μάλιστα σκεφτεί κανείς ότι η απόληψη του 50% της μέσης θερινής απορροής (μέσες περιβαλλοντικές απαιτήσεις) χαρακτηρίζεται ήδη για ορισμένους τύπους ποτάμιων υδατικών συστημάτων ως σημαντική με βάση τη μεθοδολογία αξιολόγησης των υδρομορφολογικών πιέσεων που έχει εγκριθεί κατά την 1^η αναθεώρηση, εκτιμάται ότι η υποχρεωτική μετάβαση σε ανώτατο επίπεδο απόληψης ίσο με το 30% της μέσης θερινής απορροής είναι πιθανό ενδεχόμενο μεσοπρόθεσμα. Αυτή η μεταβολή θα προσέθετε με τα σημερινά δεδομένα άλλα 72 εκ. κ.μ. στο ετήσιο έλλειμμα, ενώ σε περίπτωση που υιοθετούνταν οι υψηλές περιβαλλοντικές απαιτήσεις και στην απόληψη υπογείων νερών θα μειώνονταν περαιτέρω οι διαθέσιμοι πόροι κατά 50 εκ. κ.μ. ετησίως.

9.2.4.3 Προτεινόμενα μέτρα εκτός του ΥΔ Θεσσαλίας για τη βιώσιμη κάλυψη του ελλείμματος υδατικών πόρων

Με βάση τα παραπάνω και προκειμένου να καταστεί δυνατή η επίτευξη των στόχων της Οδηγίας Πλαίσιο για τα νερά περί επίτευξης ή διατήρησης της καλής κατάστασης στα επιφανειακά και υπόγεια ΥΣ του Υδατικού Διαμερίσματος της Θεσσαλίας, χωρίς να υπονομεύεται η επίτευξη ή διατήρηση της καλής κατάστασης στα επιφανειακά και υπόγεια ΥΣ του Υδατικού Διαμερίσματος της Δυτικής Στερεάς Ελλάδας και προκειμένου να συνεχίσουν να εξυπηρετούνται με βιώσιμο τρόπο οι υφιστάμενες χρήσεις γης και ύδατος στο ΥΔ Θεσσαλίας, προτείνεται να περιληφθεί στα ΣΔΛΑΠ των Υδατικών Διαμερισμάτων Θεσσαλίας και Δυτικής Στερεάς Ελλάδας και ειδικότερα στα Προγράμματα Συμπληρωματικών Μέτρων αυτών ομάδα μέτρων που επιτρέπουν υπό προϋποθέσεις τη μεταφορά 250 εκ. κ.μ. σε ετήσια βάση από τη λεκάνη του Αχελώου στη λεκάνη του Πηνειού και από το Υδατικό Διαμέρισμα της Δυτικής Στερεάς Ελλάδας στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας, όπως περιγράφεται πιο κάτω. Αντίστοιχα σχετικά μέτρα είχαν μεν προβλεφθεί στα πρώτα ΣΔΛΑΠ των δύο Υδατικών Διαμερισμάτων (περίοδος ισχύος 2014 – 2017), αλλά δεν είχαν περιληφθεί στα αντίστοιχα προγράμματα μέτρων των ΣΔΛΑΠ της 1^{ης} Αναθεώρησης (περίοδος ισχύος 2017 – σήμερα), μετά από σχετική οδηγία του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων κατά το χρόνο εκπόνησης των μελετών της 1^{ης} Αναθεώρησης.

Η περιοριστική αυτή οδηγία δεν έχει εφαρμογή στην παρούσα 2^η αναθεώρηση όπως προκύπτει από το από 1/11/2022 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων με θέμα «Διευκρινίσεις σχετικά με τη διερεύνηση και πρόταση μέτρων για τα Υδατικά Διαμερίσματα Θεσσαλίας και Δυτικής Στερεάς Ελλάδας κατά τη 2η Αναθεώρηση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών αυτών» που απευθύνεται στον ανάδοχο της υπηρεσίας «2η Αναθεώρηση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων Δυτικής Στερεάς Ελλάδας (EL04) και Θεσσαλίας (EL08)», όπου αναφέρονται τα εξής:

«Για την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας Πλαίσιο για τα νερά (2000/60/ΕΚ) και ιδίως λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη της αντιμετώπισης του ελλειμματικού υδατικού ισοζυγίου των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας (EL08), καθώς και της βελτίωσης της ποιότητας των υπόγειων υδάτων, διευκρινίζεται ότι, στο πλαίσιο παροχής της υπηρεσίας της 2^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών (ΣΔΛΑΠ) των Υδατικών Διαμερισμάτων (ΥΔ) Δυτικής Στερεάς Ελλάδας (EL04) και Θεσσαλίας (EL08), απαιτείται σε βάθος εξέταση όλων των εναλλακτικών προσεγγίσεων και μέτρων. Στο πλαίσιο αυτό, δύναται να διερευνώνται και να προτείνονται και άλλες λύσεις πέραν των προβλεπόμενων στην 1η Αναθεώρηση των ανωτέρω ΣΔΛΑΠ, από μηδενική βάση».

Η βάση του προαναφερθέντος εγγράφου κατευθυντήριων οδηγιών διαμόρφωση ανοικτού πεδίου διερεύνησης και συζήτησης μέτρων πέραν του πλαισίου που είχε τεθεί κατά την 1^η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ

καθιστά δυνατή την επαναφορά προς συζήτηση της μεταφοράς νερού από τη λεκάνη του Αχελώου στη λεκάνη του Πηνειού.

Στο πλαίσιο του παρόντος προσχεδίου ΣΔΛΑΠ προτείνεται η ένταξη της δυνατότητας μεταφοράς 250 εκ. κ.μ. ανά έτος από τη ΛΑΠ Αχελώου στη ΛΑΠ Πηνειού στα προγράμματα συμπληρωματικών μέτρων των δύο ΣΔΛΑΠ (Δυτικής Στερεάς και Θεσσαλίας) ως ομάδα τεσσάρων διακριτών μέτρων: το πρώτο μέτρο αφορά την εκπόνηση – επικαιροποίηση μελετών για την περιβαλλοντική αδειοδότηση του έργου ταμίευσης στον Αχελώο που θα εξυπηρετεί τη μεταφορά νερού στον Πηνειό (ταμιευτήρας Συκιάς) και τα λοιπά τρία μέτρα αφορούν την υλοποίηση των τεχνικών έργων για τη μεταφορά των νερών του Αχελώου και την αξιοποίησή τους στο ΥΔ Θεσσαλίας. Τα τρία αυτά μέτρα είναι υπό την αίρεση επιτυχούς ολοκλήρωσης του πρώτου προαναφερθέντος μέτρου και επομένως είναι δυνατό να ενεργοποιηθούν και υλοποιηθούν μόνο μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών και δράσεων επανασχεδιασμού και επιτυχούς αδειοδότησης του έργου της Συκιάς.

Κατά συνέπεια τα τρία μέτρα της ομάδας που αφορούν την υλοποίηση τεχνικών έργων (φράγμα και ταμιευτήρας Συκιάς, σήραγγα Πετρωτού-Δρακότρυπας και δίκτυα διανομής επιφανειακού νερού στη Θεσσαλία) δύνανται να ενεργοποιηθούν μόνον όταν ολοκληρωθούν επιτυχώς και εγκριθούν

α) οι τεχνικές μελέτες (υδραυλικές, γεωτεχνικές, τοπογραφικές και τυχόν άλλες αναγκαίες) σε επίπεδο προμελέτης για τον ανασχεδιασμό του έργου του ταμιευτήρα της Συκιάς στη βάση των αναγκών μεταφοράς 250 εκ. κ. μ.,

β) νέα μελέτη κόστους – οφέλους επί του ανασχεδιασμένου έργου, καθώς και

γ) η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) που θα περιλαμβάνει τόσο Μελέτη Ειδικής Οικολογικής Αξιολόγησης (ΜΕΟΑ) και Δέουσα Εκτίμηση Επιπτώσεων (ΔΕΕ) όσο και την μελέτη-ειδική έκθεση διερεύνησης της ανάλυσης συμβατότητας του ανασχεδιασμένου έργου με την Οδηγία Πλαίσιο για τα νερά (2000/60/ΕΚ) βάσει των διατάξεων του άρθρου 4.7 περί εξαιρέσεων, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές κατευθυντήριες οδηγίες του ΥΠΕΝ.

Η ΜΕΟΑ θα πρέπει να περιλαμβάνει εργασίες πεδίου σύμφωνα με τις εν ισχύ προδιαγραφές που έχουν εκδοθεί με ΥΑ κατ' εξουσιοδότηση του νόμου 4014/2011 έτσι ώστε η ΔΕΕ να αναλύσει, εκτιμήσει και αξιολογήσει επιπτώσεις στις εξής περιοχές του δικτύου Natura:

- GR2110002 ΟΡΗ ΑΘΑΜΑΝΩΝ (ΝΕΡΑΙΔΑ),
- GR2130013 ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΘΑΜΑΝΙΚΩΝ ΟΡΕΩΝ και
- GR2110006 ΚΟΙΛΑΔΑ ΑΧΕΛΩΟΥ ΚΑΙ ΟΡΗ ΒΑΛΤΟΥ

Η επανεξέταση της συμβατότητας με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ κρίνεται αναγκαία για να εκτιμηθούν οι νέες συνθήκες που διαμορφώνουν νέα προγραμματιζόμενα έργα ταμίευσης στη ΛΑΠ Αχελώου ή και έργα που έχουν εν τω μεταξύ αδειοδοτηθεί και υλοποιούνται στη ΛΑΠ Αχελώου μετά τα πρώτα ΣΔΛΑΠ της περιόδου 2013-2014.

Επίσης ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί κατά την εκπόνηση της ΜΠΕ και των εντασσόμενων σε αυτή ειδικών συνοδευτικών μελετών (ΜΕΟΑ, ΔΕΕ και έκθεση του άρθρου 4.7) στις συνεργιστικές επιπτώσεις από άλλα έργα ταμίευσης, υφιστάμενα ή αδειοδοτημένα στη ΛΑΠ Αχελώου και ιδιαίτερα στο τμήμα του άνω ρου αυτού.

Τέλος, είναι πολύ σημαντικό να τονισθεί ότι τόσο οι τεχνικές μελέτες όσο και οι μελέτες αδειοδότησης θα πρέπει να λάβουν υπόψη τη νομολογία που έχει παραχθεί για τα έργα ταμίευσης και μεταφοράς νερού από τον Αχελώο στον Πηνειό μετά από σειρά σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά τα τελευταία 20 χρόνια.